

GOD LEREN VERTROUWEN

Vertrouwen is niet iets wat je opeens hebt... het moet groeien en van binnenuit rijpen. Het is een innerlijk besef dat iets of iemand je vertrouwen waard is. Je durft het aan om je vertrouwen te geven, ook al weet je niet precies wat de toekomst zal brengen.

Vertrouwen heeft daarbij raakvlakken met ons eigen leven (we spreken wel over zelfvertrouwen), met vertrouwen in het leven (levenszin en levenslust), evenals met vertrouwen in anderen. Maar het betreft ook vertrouwen in God en Zijn Woord.

God vertrouwen

Juist omdat vertrouwen een zaak van het hart is, is het waardevol in Gods Woord te ontdekken dat Hij oproept tot vertrouwen... Hij dwingt geen vertrouwen af maar nodigt uit om Hem beter te willen leren kennen. Om Hem te gaan vertrouwen. God is een uitnodigende en Zichzelf openbarende God, waarbij elke zoekende en oprechte stap van ons in antwoord daarop, waardevol is in Zijn ogen.

In het zenden van Zijn Zoon maakte God - naast Zijn openbaringen in het Oude Testament - duidelijk hoe groot Zijn liefde voor ons was en hoe Hij herstel tussen Hem en ons mogelijk heeft gemaakt. Jezus sprak voortdurend over Zijn Vader, in wiens Naam Hij onder ons woonde en Zijn hart en wil vertolkte. Jezus maakte ook via allerlei gelijkenissen duidelijk dat Zijn Vader het verlorene zoekt en oproept tot geloof, tot vertrouwen.

Vertrouwen ondanks...

Jezus riep op tot bekering, tot inkeer waarbij wij ons niet in angst voor de heilige God verbergen, maar vertrouwen stellen in liefdevolle vergeving, in de mogelijkheid van herstel en vernieuwing. In de geschiedenis van Zacheüs komt dit o.a. tot uitdrukking (Lukas 19). Het was een man die door zijn omgeving werd gemeden: hij werkte immers met de Romeinse bezettingsmacht samen door als 'ontvanger van de belasting' te fungeren. Hij ontving daarbij als loon een deel van die belasting, maar hij deed dit net zoals zijn collega's op zo'n manier dat hij er extra voordeel van had. De mensen hadden daarom een afkeer van hem.

Wij weten niet hoe Zacheüs met die afkeer omging. Het wordt uit het bijbelverslag wel duidelijk dat hij op zoek ging. Met zijn schuld en met zijn gevoel van afwijzing en geschonden zelfrespect. Hij was er zelfs zo op gebrand Jezus te zien dat hij zich niets van zijn omgeving aantrok, maar in een vijgenboom klom en daarin Jezus' komst afwachtte. Hij moest Hem zien, hij mocht dit niet missen.

Hij verlangde naar een ontmoeting met Jezus, en Jezus komt hem hierin tegemoet en roept:

'...Zacheüs, haast u en kom naar beneden, want heden moet ik in uw huis verblijven.'

Openstaan voor ontdekking

Het feit dat Jezus hem aanvaardt zoals hij is... en hem zicht geeft op een rechtvaardige en liefdevolle God, geeft dat Zacheüs zich niet langer verborgen houdt maar zich zonder reserve aan Jezus toevertrouwt. Hij kiest voor berouw en terugkeer naar God. Hij wil op een nieuwe weg gezet worden

en hij maakt dit concreet door het onrechtmatig verdiende geld terug te geven. Royaal en zonder terughoudendheid.

Zacheüs heeft zich laten vinden en wij lezen dat het Jezus verblijdt! Bij Jezus is terugkeer (voor het eerst of bij vernieuwing) geen afgang, maar winst. Het maken van een nieuw begin en de mogelijkheid van groei, van verandering.

Zacheüs: een mens die uit zijn schuilplaats tevoorschijn kwam en wilde leven uit 'genade', uit datgene wat Jezus aanbood: vergeving van schuld en vertrouwen voor een nieuwe toekomst. Omdat Jezus de grote Herschepper is die Zich verheugt over elke stap die we in navolging van Hem doen. Dan weten wij ook dat onze beperkingen geen excuus zijn om open te staan voor alles wat Hij in ons leven geleidelijk aan wil veranderen. Dan leven wij vanuit een verlangen om Hem in groeiende mate lief te hebben en te vertrouwen, en dit in de dagelijkse praktijk handen en voeten te geven.

Loslaten

Dat er ook barrières zijn om tot vertrouwen en overgave te kunnen komen, maakt de geschiedenis van de 'rijke jongeling' ons duidelijk (Mattheüs 19). Deze man verlangde naar het eeuwige leven en had er heel veel voor over. Wanneer Jezus zijn zwakke punt bespreekbaar maakt, het levensterrein wat overgave belemmert, deinst hij terug. *'...ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij. Toen de jongeman dit woord gehoord had, ging hij bedroefd weg, want hij had veel bezittingen.'* (verzen 21-22).

In het Markus-evangelie lezen we dat Jezus hem liefhad... Hij had hem zo graag verder willen helpen, Hem willen laten ontdekken dat navolging van Hem van grotere waarde is dan aardse bezittingen. Dat 'verlies' ook winst kan zijn. Wij leren van deze jonge man dat wij moeite kunnen hebben om dingen los te laten, om de greep op ons leven los te laten en tot die vertrouwensbasis te komen die nodig is voor een levende relatie met de Here God.

Jezus bleef van die man houden en liet hem niet los... misschien is er later een moment gekomen van dieper inzicht, wij weten het niet, maar voor Jezus was het zeker geen 'gesloten zaak'.

Beperkt vertrouwen

Wanneer wij denken aan de ontmoeting van Jezus met de man die in Markus 9:24 besproken wordt, dan ontdekken wij dat ook een aarzelend vertrouwen niet afgewezen wordt: *'Ik geloof, Heere! Kom mijn ongeloof te hulp.'* Jezus is blij met die eerste stap en moedigt aan tot groei in vertrouwen. God is op de hoogte van vragen, ervaringen en achtergronden waardoor wij soms moeilijk tot vertrouwen kunnen komen, maar willen we een eerste stap doen, willen we het ontdekken? Thomas mocht na de opstanding van Jezus ook zijn twijfels over de betrouwbaarheid daarvan uitspreken. Jezus gaf hem die ruimte en leidde Thomas tot de erkenning: *'Mijn Heere en mijn God!'* (Johannes 20:28).

Ontrouw

Toen Petrus zijn Heer verloochende was dit een heel moeilijke ervaring voor hem. Hij dacht dat hem dit nooit zou overkomen, hij had het zelfs met krachtige taal uitgesproken. En toch... hij had tegenover mensen zijn betrokkenheid bij Jezus ontkent. Hij had degene die hij liefhad verloochend. Hij weende bitter zegt de Bijbel. Hij was zijn eigen zwakheid en angstige hart tegengekomen, angst die eraan meewerkte dat er wantrouwen en wankelmoedigheid kwam. Toch krijgt ook Petrus weer zicht op de toekomst omdat Jezus hem in zijn innerlijke verwarring tegemoet komt en de vraag stelt: *'Heb je Mij lief?'* (Johannes 21:15-17). Petrus mag opnieuw zijn liefde uitspreken en dankzij vergeving en herstel zicht krijgen op zijn door God gegeven opdracht.

Aanvaarding

Wanneer Adam en Eva gezondigd hebben ervaren ze angst waardoor ze zich voor God gaan verstoppen. God roept hen echter: Mens, waar ben je? God roept nog steeds op tot vertrouwen, tot terugkeer, tot bekering. Hij bepaalt ons bij onze eigen verantwoordelijkheid, waarbij we onze schuld moeten erkennen en bereid zijn tot Hem te komen, maar Hij maakt het door Zijn Geest ook mogelijk. Zijn Geest wil onze ogen openen voor genade, voor vergeving, voor bevrijding van angst en wantrouwen. Ook ten aanzien van de dood. In Hebrëeën 2:14-15 lezen wij hierover: *'...om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen, en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren.'*

Paulus spreekt hierover in Romeinen 8:14-16: *'Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God. Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.'*

God wil ons bevrijden van angst voor verwerping, voor dood, voor een leven zonder uitzicht of voor slavernij waarbij we ons onvrij voelen. Wij mogen tot Hem komen en in het komen ontdekken dat Zijn aanvaarding ruimte geeft voor verdere groei.

Groeiend vertrouwen

In Hebrëeën 11:6 lezen wij: *'Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken.'*

God wil gezocht worden... en Hij is vertrouwd met wie we zijn, met ons denken en onze beleving ten aanzien van Hem, ook als we met vertekende beelden van Hem worstelen. Hij wil een ernstig zoeken belonen, en daarbij Zijn kinderen inschakelen. Hierin ligt ook een verantwoordelijkheid bij degenen die Hem al gevonden hebben. In hoeverre helpen wij mensen die op zoek zijn en kijken wij met de ogen van onze hemelse Vader naar anderen?

Filippus wilde door God gebruikt worden en werd in de ontmoeting met de kamerling uit Morenland (Handelingen 8) geleid, die juist met een gedeelte uit Gods Woord bezig was.

Filippus vroeg: *'Begrijpt u ook wat u leest?'*

Het antwoord was: *'Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij de weg wijst?'*

Daarna begint Filippus het bijbelgedeelte uit te leggen. *'En Filippus deed zijn mond open en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus.'*

Wij lezen dan dat deze man tot geloof komt en vol blijdschap verder trekt. Als een mens dat tot vertrouwen was gekomen! Als een mens met grond onder de voeten, waardoor hij zicht heeft gekregen op zijn leven en toekomst.

Groeiend inzicht

Een andere voorwaarde is dat wij geloven dat God Zijn woord in ons leven kan gebruiken als een zaadje dat krachtig uitgroeit. Zijn boodschap wordt als zaad uitgestrooid en mag wortel schieten, mag verstaan worden zoals Filippus het verstond en erdoor veranderde. In hoeverre kan het wortel schieten in ons leven en geloven we in de kracht van het zaad, hoe klein het ook is? Willen wij groeien in de kennis van God?

In Hosea 6:3 lezen wij: *'Dan zullen wij kennen, wij zullen ernaar jagen de HEERE te kennen!'*

Het betekent concreet dat wij tijd nemen voor het doordenken van bepaalde vragen over God, Jezus, de Heilige Geest, het Woord van God, de bedoeling van God voor ons leven, voor de Gemeente, voor het getuigenis van Hem in de wereld etc. Dat we tijd nemen voor gebed en voor de ontmoeting met andere christenen.

Conclusie

Het wantrouwen zit ons in het bloed. God roept ons echter op tot vertrouwen. Tot vertrouwen in Hem, in wie Hij is. En daarbij betreft het een zoeken van Hem met ons innerlijk, met ons verstand, met onze hele persoonlijkheid.

Wanneer we moeilijke situaties meemaken, is het van belang om ons bewust te zijn dat Hij betrouwbaar en eeuwig is en dat Hij ons fundament wil zijn. De Bijbel spreekt heel realistisch over moeilijke omstandigheden die ons kunnen doen twijfelen en wankelen. In Mattheüs lezen wij bijvoorbeeld over de Rots (God en Zijn Woord) waarop wij ons leven mogen bouwen. Die Rots zorgt ervoor dat wij ondanks stormen en noodweer stand houden.

'Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd,' (Mattheüs 7:24-25).

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Openstaan voor ontdekking en zicht op God... hoe beleef ik dat? Wil ik dat?
2. Wat kan ik leren van Zacheüs?
3. Hoe kunnen we groeien in vertrouwen en een vertrouwende levenshouding, te midden van onzekerheden?
Wat leerde ik de laatste tijd op dit gebied?

Tekst: Marleen Ramaker © 2006 St. Bijbel, Media & Samenleving
